

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی توسعه موزون در کشورهای آسیای جنوب شرقی: با تاکید بر ضرورت جمعیت منضبط و با اخلاق

محل انتشار:

فصلنامه علوم اجتماعی، دوره 20، شماره 62 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 46

نویسندگان:

وحید نقدی - دکتری جامعه شناسی از دانشگاه شهید بهشتی، عضو بنیاد ملی نخبگان

نوبین تولایی - دکتری شهرسازی، استادیار گروه علوم اجتماعی دانشگاه شهید بهشتی

سیدمحمد سیدمیرزایی - دکتری جمعیت شناسی از دانشگاه استراسبورگ فرانسه، استاد گروه جامعه شناسی دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر یک بررسی تطبیقی در مورد توسعه موزون در مجموعه کشورهای آسیای جنوب شرقی است. در این تحقیق، نقش چهار متغیر اساسی و وابسته به سطح کلان، در چهار حوزه گوناگون جامعه، بر توسعه موزون کشورهای یاد شده بررسی شده است. برای این منظور از روش تطبیقی فازی استفاده شده است؛ و مسیرهای ایجابی و سلبی دست یابی به توسعه موزون مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج تحقیق نشان می دهد که، مطابق تیوری های موجود، ترکیب علی از چهار متغیر آزادی اقتصادی، ناکارآمدی دولت، ناهمگونی فرهنگی، و جمعیت با اخلاق روند توسعه این کشورها را به وجود آورده اند. مطابق یافته های تحقیق، در میان کشورهای آسیای جنوب شرقی، و کشورهای قابل مقایسه با آن ها، آزادی اقتصادی به تنهایی به توسعه موزون منتهی نشده، بلکه شرایط ویژه ای را می طلبد تا روند توسعه به توسعه ای موزون نزدیک گردد. یافته های تحقیق، موید آن است که دولت کارآمد و اقدامات آن در روند توسعه، به تنهایی نقش کافی ایفا می کند. اما اگر دولت از توانایی و کارآمدی بالایی برخوردار نباشد، ترکیب های علی گوناگونی از متغیرهای دیگر همچون ناهمگونی فرهنگی، آزادی اقتصادی، و بویژه جمعیت با اخلاق و منظم می تواند به توسعه موزون منجر گردد. در میان متغیرهای نام برده، نقش اخلاق در بیشتر مسیرهای موجود بسیار کلیدی و شرط لازم برای وقوع توسعه موزون می باشد

کلمات کلیدی:

توسعه موزون؛ نهادگرایی؛ روش تطبیقی فازی؛ دستورالعمل علی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/684303>

